

Ingezonden.

Kosten van geneesmiddelvoorziening!

De apodictische wijze, waarop S. S. mijn opmerkingen in 't *Pharmc. Weekbl.* dt. 8 Dec. 11., pag. 1259, meent te kunnen weerleggen, geeft mij aanleiding nog eens op deze aangelegenheid terug te komen.

Voor 't gemak en tevens om iedereen het eigen oordeel mogelijk te maken, laat ik hier de teksten volgen der artikelen welke de betaling der fondsapothekers beheerschen.

Art. 13 van het contract, gesloten tusschen de Mij. ter bevordering der Pharmacie en het A. M. F.

Het honorarium van een fondsapotheker wordt berekend naar het aantal bij hem ingeschreven fondsleden. Het bedraagt per jaar:

voor ieder ongehuwd fonds lid fl. 2,25;

„ „ gehuwd „ met *inbegrip* van zijn gezin fl 7,00;

„ „ inwonend ouder, schoon- of grootouder bovendien fl 2,25.

ad 2e. De uitkeering der honoraria geschiedt naar evenredigheid van het aantal leden en *kinderen van leden*, die gedurende de 7de week van het afgeloopen kwartaal te hunnen name op de registers staan ingeschreven, met dien verstande, dat 3 kinderen voor een lid zullen gelden, onverschillig of zij al dan niet tot één gezin behooren.

Hieruit blijkt zonneklaar, dat 't aantal zielen bij het vaststellen van het honorarium, veel gewicht in de schaal legt en dit dus *wel degelijk afhankelijk is van dit aantal*.

De bewering van S. S., dat „*de arbeid*” niet afhankelijk is, van 't aantal leden, maar van 't aantal zielen, heeft naar mijn bescheiden meening niets uit te staan met „*de wijze*”, waarop beide fondsen hun apothekers honoreeren.

Even later volgt als een *openbaring*, dat de daling van 't bedrag voor genees- en verbandmiddelvoorziening is toe te schrijven en aan de invoering van 't abonnementsstelsel en aan de strengere contrôle.

Van S. S. had ik mogen verwachten, dat hij zich niet schuldig maakte aan fouten welke hij mij verwijt, dus of mijn artikel niet begrepen heeft of den toestand bij het A. M. F. niet kent, want op pag. 1259, 6e alinea staat hetzelfde, alleen met andere woorden.

Men beoordeele het heele artikel en rukke den tekst niet uit zijn verband.

Kerkrade, 27 December 1923.

L. VAN WERSCH.